

Då capitainen välborne herr
C. F. Ekestubbe, samt
dygdädla mademoisellen
A....

Loefving, G. M.

1700-1829 81 Cbza 1769 Ekestubbe, Carl
Fredrik

DA
CAPITAINEN
VÅLBORNE HERR
C. F. EKESTUBBE,

Samt

DYGDÅDLA MADEMOISELLEN

A. E. KRAFTMAN,

Firade Sin glada Bröllops-Dag

I Borgå den 12 Octobr. 1769.

Å B O,

Tryckt hos JOHAN CHRISTOPHER FRENCKELL.

DI
CAPITAINEN
VALDORF HERR
C E E K E S T U B B E .

Sum
DIESELDA MÄDAMSKILLEN
A. E. KRATTMAN,
Bude sin glada Bröllops-Dag
I Borgå den 12 October 1789.

N:o
Tryckt hos Johan Christoffers Vänster.

At med en vördig *Vän* sit ömma hjerta dela;
Det är vår lefnads lif, och kan des förger hela;
Det åt vår *glada* dag en dubbel klarhet ger,
Och sprider tröste-sken när sig den *mulna* ter.
Men blott det ljufva band, som dygdig *kärlek* knyter,
Som ömma makar fäst, och endast döden bryter,
Blott *ägta vänskaps* lag den förmons-rätten har,
At *vänskaps* högsta kraft den äger i förvar.
Förtroligheten själf har här sit rätta låger,
Vår *nytta* är vår *plikt*, som nöjets medhåll äger.
Naturen samlar här alt hvad vårt hjerta rör,
Och därpå lycklig ikänk åt dygdens väänner gör.
Blott de som dygdens bud och vishets lagar vörda,
På detta nöjets fält få mogna frukter skörda;
Den som af hugskott leds, hvars låga dårskap styr,
Hvars hjerta flygtig eld och blind förtjusning bryr,
En bitter eftersmak får oftast ånsligt röna.
Vårt *val* skal här vårt *väl* begrafva eller kröna. 7

Det VÄRDA PAR, som nu hvarannan gett sin hand,
Och knutit med förnuft sit glada ägta-band,
Ofs efterdöme ger, at icke blindvis välja,
Och nöjets fasta grund för toma skuggor sälja.
DE bågge lyckligt valdt. DEM lyckan vare blid!
Och glädje utan moln förljufve DERAS tid!

G. M. LOEFVING.

A med en vridig Kula är ömman hjerta delat,
 Der är vår lefnads till, och kan dels förgör helat;
 Der är vår glada dag en dubbel bländat ger,
 Och fridder utella-iken när sig den manna ter.
 Men blott det hjerta band, för dygdig Åttel knyter,
 Som ömman makar till, och endast höden praver,
 Blott äro värdhvar jag den förmoms-rättens har,
 Än öfver höglj känd den äger i fövras.
 Lärvaldheten till har till är tänna läger,
 Vår nytta är vår nytta, som någon medhäll äger.
 Nämnen samlar till är hvad vår hjerta rör,
 Och där är lycklig åndok är dygdens vännen gör.
 Blott de som dygdens bud och värdes lagar värda,
 För detta nöjes till är mögta fruktur förda;
 Den som är hushåll led, hvare lära dock up fry,
 Hvar hjerta fravag äld och blind förhållning pry,
 För hiner eldhand är öfvermåttat rön.
 Vår val är till vår vil begäret eller kända.
 För Vårda Tar, som en hvarman ger sin hand,
 Och kunde med ömman är glada ära-band,
 Om eldhande var, är kke blindis vilja,
 Och nöjes till grund för torra kungar tillja.
 De häro lyckligt valde. För lyckat vare tilli
 Och gläde man möin följn, e Parat till.

G. M. Lovvins